

ALFREDO GÓMEZ CERDÁ • *Miguel*

ALFREDO GÓMEZ CERDÁ 1951'de Madrid'de doğdu. İspanyol filolojisi eğitimi aldı, ardından tiyatro ve sinema projelerinde çalıştı. Uzun yıllar uluslararası eğitim projelerinde görev alan Cerdá, çocuk ve gençlik edebiyatını desteklemeye yönelik birçok etkinliğe katıldı. Yüze yakın kitabı bulunan yazarın eserleri, aralarında Fransa, İtalya, Meksika, Norveç, ABD ve Kore'nin de bulunduğu pek çok ülkede yayımlandı. Cerdá hem çocuk ve gençlik kitaplarıyla hem tiyatro oyunlarıyla, ulusal ve uluslararası birçok ödül almıştır.

Cuando Miguel no fue Miguel

© 2010 Alfredo Gómez Cerdá & Editorial Everest S.A.

Bu kitabın yayın hakları Onk Ajans Ltd. aracılığıyla
Editorial Everest S.A.'dan alınmıştır.

İletişim Yayınları 1831 • Çocuk Kitapları Dizisi 108

ISBN-13: 978-975-05-1132-5

© 2013 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2013, İstanbul

EDITÖR Bahar Siber - Özgün Forta

KAPAK Suat Aysu

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Güneş Akkor

BASKI ve *CLT* Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 03 21

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Çağaloğlu 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

ALFREDO GÓMEZ CERDÁ

Miguel

Cuando Miguel no fue Miguel

RESIMLEYEN *Javier Zabala*

İSPANYOLCADAN ÇEVİREN *Saliha Nilüfer*

İçindekiler

Pazar	7
Pazartesi	23
Salı	41
Çarşamba	59
Perşembe	77
Cuma	97
Cumartesi	113

Pazar

Her şey bir paket çikolatanın suuydu, daha doğrusu süpermarkette iki koridorun kesiştiği yerde duran sahi-ci bir çikolata kulesinin suçu... Miguel'in en sevdiği i-
kolataydı bu, üstüne üstlük indirimdeydi.

Miguel ilkin annesiyle babasına söylemeyi düşündü ama baktı ki hararetle hangi marka sütü alacakları-nı tartışıyorlar, metal arabadan atladığı gibi doğruca i-
kolata kulesinin yanına gitti. Kulenin etrafından dolan-dı ve biraz şaşkın bakakaldı. Bu kadar çok sayıda pake-
tin böylesine büyük bir özenle, bu řekli verecek biçim-
de st üste dizilmiş olması ona inanılmaz gelmişti.

Sonra kolunu kulenin tepesine doğru uzattı ve ile-rinden birini dikkatle aldı. Memnuniyetle baktı ve dış kabında büyük harfle yazılanları okudu: bademli ve sütlü özel ikolata. Zevkle yalandı.

Elinde ikolata paketi, büyük bir memnuniyet içinde annesiyle babasının bulunduğu yere geri döndü. Ama yoklardı orada.

Sağına soluna bakındı. Ne onlardan ne de alışveriş arabasından tek bir iz yoktu.

Hafif gerginlik içinde tüm koridoru kat etti tekrar, aynı yere gelecek şekilde rafların etrafından dolandı. Nereye kaybolmuş olabilirlerdi ki? Miguel'in yanlarında olmadığını fark etmeden nasıl çekip gitmiş olabilirlerdi? Belki de bütün suç o süt markasındı. Annesiyle babası hangi sütün daha iyi olduğunu ya da hangi zeytinyağının daha rafine olduğunu veyahut marulların uzun yapraklı mı yuvarlak yapraklı mı olması gerektiğini tartışmaya başlamasınlar hele... İşte böyle dünyayı unutup giderlerdi.

Miguel yerinden kıpırdamamaya karar verdi, böylelikle annesiyle babası büyük olasılıkla çocuklarının yanlarında olmadığını fark ettikleri anda onu aramak için geri dönecekti. Bir süre bekledi ama ne gelen vardı ne giden, danışma odasına giderek ismini anons ettirse, kaybolduğunu söylemesi gerekecekti. Gülünç geldi bu ona. Onun yaşında bir çocuk için kaybolmak, öyle mi! İyi ama başka çaresi var mıydı?

Beş dakika bekledikten sonra –ne bitmek bilmeyen bir beş dakikaydı ama– Miguel'in aklına bir fikir geldi. En iyisi dışarı çıkıp arabanın bulunduğu otoparka gitmek diye düşündü. Genellikle arabayı nereye park ettiklerini ezberlemek gibi bir âdeti vardı, haliyle arabanın yerini bulmak bebek işi olacaktı onun için. Annesiyle babası nasıl olsa er ya da geç oraya gelecekti.

Yüksek sesle, “H koridoru, kırk iki numara,” dedi.

Arabayı park ettikleri yer burasıydı.

Kararlı adımlarla yürümeye koyuldu ve kasalardan birinin önünde kuyruk oluşturmuş insanlarla alışveriş arabalarının arasından kendine yol açarak süpermarketten çıktı.

Geniş koridorda bir yanında bitmek bilmeyen dizi dizi kasalar, diğer yanında küçük yan yana mağazalar arasında kendini hiç olmadığı kadar yalnız hissediverdi birden. Dört bir yanında tıklım tıklım naylon torbalarla dolu onlarca alışveriş arabası ve yüzlerce insan vardı. Büyük alışveriş merkezinin en curcunalı hali...

Tam bu sırada Miguel çikolata paketini hâlâ elinde tuttuğunu fark etti ki, bu ödemedemeden çıkmış olduğu anlamına geliyordu. Kasalardan birine yaklaşmış geri vermeyi düşündüyse de bunu yapmadı. Elinde çikolatayla park yerine doğru ilerlemeye başladı.

Çıkışı bulmak kolay olmadı ve bir iki kez yanlış yöne saptı. Tam çıkış yolunu bulduğunu sanmıştı ki, bir de baktı yeniden içeri giriyor. Yoksa burası lanetli bir yer miydi de oradan çıkıp gitmenin yolunu bulamıyordu?

Neyse, birkaç kez denedikten sonra amacına ulaştı. Yeniden sokağı gördüğünde, derin bir nefes aldı. Bir dolu arabanın durduğu otoparkın önünde uzanıyordu.

“Aman sonunda!” dedi yüksek sesle.

Otoparkın harflerine dikkat kesildiğinden öyle dalgın yürüyordu ki, duvarın bitişiğinde çöp dolu büyük bir bidonu didiklemekte olan adamı fark etmedi. Bu yüzden de şiddetle çarptı ona.